

DANKDIENST

voor het leven van

DIEUWKE FROUKJE HOOGENDIJK - ALGERA
DIEK

Leeuwarden, 4 januari 1931

Den Haag, 23 januari 2025

in de Duinzichtkerk te Den Haag

op vrijdag 31 januari 2025

voorafgaande aan de begrafenis

op de Algemene Begraafplaats aan de Kerkhoflaan te Den Haag

Voorganger: ds. Jacob Korf
Organist: Roelfien Folkersma

Orgelspel *De klok wordt geluid – We gaan staan als de klok stilvalt*

Muziek: “Pie Jesu” – uit: Requiem van G. Fauré

Allen gaan zitten

Woord van welkom

Het aansteken van de kaarsen

Bemoediging en Groet

Zingen: “God heeft het eerste woord” – Lied 513

God heeft het eerste woord.
Hij heeft in den beginne
het licht doen overwinnen,
Hij spreekt nog altijd voort.

God heeft het eerste woord.
Voor wij ter wereld kwamen,
riep Hij ons reeds bij name,
zijn roep wordt nog gehoord.

God heeft het laatste woord.
Wat Hij van oudsher zeide,
wordt aan het eind der tijden
in heel zijn rijk gehoord.

God staat aan het begin
en Hij komt aan het einde.
Zijn woord is van het zijnde
oorsprong en doel en zin.

Wij gedenken Diek

Zingen: “Licht dat ons aanstoot in de morgen” – Lied 601

Licht, dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht waarin wij staan
koud, één voor één, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft.

Uit de Bijbel: 1 Corinthiërs 13 (NBG '51)

Al ware het,
dat ik met de tongen der mensen en der engelen sprak,
maar had de liefde niet,
ik ware schallend koper
of een rinkelende cimbaal.

Al ware het,
dat ik profetische gaven had,
en alle geheimenissen en alles, wat te weten is, wist,
en al het geloof had, zodat ik bergen verzette,
maar had de liefde niet,
ik ware niets.

Al ware het,
dat ik al wat ik heb tot spijs uitdeelde,
en al ware het,
dat ik mijn lichaam gaf om te worden verbrand,
maar had de liefde niet,
het baatte mij niets.

De liefde is lankmoedig,
de liefde is goedertieren,
zij is niet afgunstig,
de liefde praalt niet,
zij is niet opgeblazen,
zij kwetst niemands gevoel,
zij zoekt zichzelf niet,

zij wordt niet verbitterd,
zij rekent het kwade niet toe.

Zij is niet blijde over ongerechtigheid,
maar zij is blijde met de waarheid.
Alles bedekt zij,
alles gelooft zij,
alles hoopt zij,
alles verdraagt zij.

De liefde vergaat nimmermeer;
maar profetieën, zij zullen afgedaan hebben;
tongen, zij zullen verstommen;
kennis, zij zal afgedaan hebben.

Want onvolkomen is ons kennen
en onvolkomen ons profeteren.
Doch, als het volmaakte komt,
zal het onvolkomene afgedaan hebben.

Toen ik een kind was,
sprak ik als een kind,
voelde ik als een kind,
overlegde ik als een kind.

Nu ik een man ben geworden,
heb ik afgelegd wat kinderlijk was.
Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen,
doch straks van aangezicht tot aangezicht.
Nu ken ik onvolkomen,
maar dan zal ik ten volle kennen,
zoals ik zelf gekend ben.

Zo blijven dan:
Geloof, hoop en liefde, deze drie,
maar de meeste van deze is de liefde.

Zingen: “Een mens te zijn op aarde” – Lied 807 : 1, 5 en 6

Een mens te zijn op aarde,
is eens voorgoed geboren zijn,
is levenslang geboortepijn.
Een mens te zijn op aarde
is leven van de wind.

Een mens te zijn op aarde
is pijnlijk begenadigd zijn
en zoeken, nooit verzadigd zijn,
is rusten in de aarde
als alles is volbracht.

Hoe zullen wij volbrengen
wat door de eeuwen duren moet;
een mens te zijn die sterven moet?
Wij branden van verlangen
tot alles is voltooid.

Overweging

Muziek: “Prélude in Es” – J. S. Bach

Zingen: “Neem mijn leven” – Lied 912/Gezang 473 : 1, 4, 7, 9 en 10

Neem mijn leven, laat het, Heer,
toegewijd zijn aan uw eer.
Maak mijn uren en mijn tijd
tot uw lof en dienst bereid.

Neem mijn zilver en mijn goud,
dat ik niets aan U onthoud.
Maak mijn kracht en mijn verstand
tot een werktuig in uw hand.

Neem, o Trooster, mijn verdriet,
Gij veracht mijn tranen niet.
Maak dat ook in mij uw kracht
steeds in zwakheid wordt volbracht.

Neem en zegen alle vreugd,
al 't geluk dat mij verheugt.
Maak dat ik mij nimmer schaam
mens te wezen in uw Naam.

Neem ook mijne liefde, Heer,
'k leg voor U haar schatten neer.
Neem mijzelf en voor altijd
ben ik aan U toegewijd.

Gebeden

“Onze Vader” *gezamenlijk gebeden*

Onze Vader, die in de hemelen zijt,
uw Naam worde geheiligd,
uw koninkrijk kome,
uw wil geschiede, gelijk in de hemel also ook op aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood,
en vergeef ons onze schulden,
gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk,
en de kracht, en de heerlijkheid,
in Eeuwigheid.
Amen

Zingen: “Heer, herinner U de namen” – Lied 730 : 1

Heer, herinner u de namen
van hen die gestorven zijn,
en vergeet niet dat zij kwamen
langs de straten van de pijn,
langs de wegen van het lijden,
door een woud der eenzaamheid,
naar het dag en nacht verbeide
Vaderhuis, hun toebereid.

Woorden van uitgeleide

Zegen

Zingen: “U zij de Glorie”

U zij de Glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.
Uit een blinkend stromen, daald’ een engel af,
heeft de steen genomen, van ’t overwonnen graf.
U zij de Glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.

Ziet Hem verschijnen, Jezus onze Heer!
Hij brengt al de Zijnen, in Zijn armen weer.
Weest dan volk des Heren, blijd’ en welgezind
en zegt telkenkere: Christus overwint!
U zij de Glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.

Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft,
die mij heeft genezen, die mij vrede geeft.
In Zijn Godd'lijk Wezen, is mijn glorie groot,
niets heb ik te vrezen, in leven en dood.
U zij de Glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.

Orgelspel

Tijdens het orgelspel verlaten wij de kerk.

U bent uitgenodigd om door het middenpad te lopen en bij Diek langs te gaan.

Daarna kunt u naar de kapel van de kerk waar gelegenheid is tot condoleren en ontmoeting.

